

nogen Modstand fra min Side. — Vædringsforslaget under Nr. 4 skal jeg ligeledes acceptere, idet jeg finder, at det er ganske rimeligt. — Vædringsforslaget under Nr. 5 maa jeg, derimod, ligeledes i Genhold til, hvad jeg tillod mig, at udtale forrige Gang, paa det Allerbeskeiendeste modsætte mig. Det gaar ud paa hverken mere eller mindre end at skaffe de vandlidte Fjok en meget betydelig Forbedring af deres Eiendomme, som man væsentlig vil lade Andre betale, men dertil kan jeg for mit Vedkommende ikke være med. Forslaget gaar nemlig ud paa, at Staten, saafremt man vil fastholde det Grundlag, hvorpaa Lovforslaget i det Hele hviler, skal tilskyde omtrent Halvdelen af Udgifterne til at bringe disse Eiendomme ikke blot i samme Tilstand, hvori de vare før, men til at skaffe dem en saa betydelig Forstærkning, at det maa siges, at den Egenskab af Usikkerhed, der tidligere kæbede ved dem, derved vil være hævet. Det forekommer mig, at Villighedsens og Nimmeligheidsens Bændler, naar Spørgsmaalet er om at stille Forbringere til Andre, ere naaede, naar de vedkommende Eiendomme blive stillede ligesaa sikkert, som de vare før Stormfloden, og jeg skal tillade mig nærmere at paavise, hvorledes dette i fuldt Maal vil ske ved de Bidrag, der ere tilfagte af Statskassen. Det træffer sig saa heldigt, at jeg her kan fremføre aldeles bestemte Tal, der have samme Troværdighed som de, hvorefter Lovforslagets Høire Sammen ere fremkomne, idet de nemlig skrive sig fra den samme Mand. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) udtalte under første Behandling, at der forelaa et Forslag, som gik ud paa en Udgift af 74,000 Rb., og dette er fuldstommen rigtigt. Forslaget gaar ud paa Stableringen af et Dige, som skulde være fra 9 til 10½ Fod, og for Dyrigt konstrueret saaledes, at det maatte anses at være stærkt nok til at modstaa det Bølgeflag, som maatte komme. I disse 74,000 Rb. er indbefattet Administrationsomkostninger samt Omkostningerne ved et Staaltraadshegn, som skulde anbringes paa den indvendige Side af Diget for at forhindre Molest paa dette fra Kreaturernes Side, en Udgift, der altsaa nærmest maa siges at høre til Vedligeholdelsesomkostninger. Lad os imidlertid tage disse 74,000 Rb., og sig, at af dem skal Statskassen udrede 55,000 Rb.; der bliver altsaa 19,000 Rb. tilbage. Det erkjendes imidlertid fra alle Sider, at dette ny opførte Dige vil give en ulige bedre Beskyttelse end den, der tidligere var tilstede. Denne bedre Beskyttelse vil opnaas ikke blot derved, at det nye Dige vil være imellem 1½ og 2½ Fod højere end det tidligere, men ogsaa derved, at det er bygget paa en saadan Maade, at det overhovedet vil være muligt at vedligeholde det til Beskyttelse imod Havet. Det vilde altsaa i værste Tilfælde være 19,000 Rb., som der vilde være Spørgsmaal om at fordele paa de skadelidte Beboere, men, mine Herrer,

jeg beder Dem at erindre, at disse 19,000 Rb. maatte rigelig turde være opveiede ved den forøgede Sikkerhed, som dette Dige vil give. Der næst vil jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at der bag dette Dige ligger en af de allerførste Inddæmninger, som findes her i Landet, og for hvilken Diget er af en ganske overordentlig Betydning — ja, det er endog Betingelsen for dens Tilværelse — men naar Tiden bliver om at fordele Byrden, paa Hartkornet, er dette aldeles ikke taget med i Betragtning. Jeg tror, at det vedkommende Inddæmningsinteressentskab maatte være ganske overordenlig glad, naar det ved at betale disse 19,000 Rb. kunde faae sine Diger opreiste i en bedre Skikkelse end den, hvori de befandt sig forinden Stormfloden. Resultatet vilde altsaa blive, at der, naar Staten gav 55,000 Rb., og man indskrænkede sig til det subsidære Forslag, ikke vilde kræves 4 Skilling af nogen af de Hartkornsbesiddere, som maatte have lidt ved Stormfloden. — For Lollands Vedkommende er jeg ganske vist ikke i Stand til med saa bestemte Tal at paavise, at Statskassen med sit Tilbud slaar sig de paagældende Egne en i det Mindste lige saa god Tilstand som den tidligere; men efter den Tilstand, hvori det hele Beskyttelsesystem — jeg tør ikke kalde det Diger — befandt sig forinden den 13de November, saaledes som det var forfænt, ja paa sine Steder mishandlet, drifter jeg mig ikke desto mindre, til at sig, at det Bidrag, der er tilbudt fra Statskassen, nemlig 70,000 Rb., vil være mere end rigeligt til at skaffe de lollandste Eiendomme en Beskyttelse, som er større end den, de havde forinden Vandfloden. Jeg tror altsaa, man maa erkjende, at det hverken er noget knebent eller noget farvigt Tilbud, der er gjort fra Statskassens Side, thi Tilbudet vil, uden noget som helst Tilskud fra Beboernes Side, kunne skaffe dem en større Beskyttelse end den, de vedkommende Egne havde forinden Vandfloden. Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være en rimelig Fordring, at den betydeligere Betyggelse, som de vedkommende Eiendomme ville faae ved Stableringen af det i dette Lovforslag omhandlede Dige, skal kunne kræves betalt af Statskassen. Naar man derhos vil tage Hensyn til de Fordringer, der faa at sig fra alle Sider stilles til Statskassen, tror jeg ogsaa, man maa erkjende, at det ikke er noget ganske ringe Bidrag, der her bydes. Jeg skal navnlig tillade mig i dette Dieblæk at henlede Opmærksomheden paa de næste to Lovforslag, der ere opførte paa Dagsordenen; og ved hvilke der stilles Fordringer til Statskassen paa noget over 1 Million Rigsdaler. Jeg finder saaledes ikke, at der er nogen berettiget Grund til at stille Fordringer som dem, der i Vædringsforslaget under Nr. 5 ere stillede af de ærede Forslagsstillere, og som forekomme mig væsentlig at være betegnede ved, at disse Forslagsstillere eller i alt Fald deres Slægt og Bønder nærmest ere interesserede i at faae saa